

MİLLİ KÜLTÜR

aylık dergi

E. K. P. M.

YIL: I, CİLD: I, SAYI: 10, 1977

MİLLÎ KÜLTÜR

AYLIK DERGİ

Yıl: 1, Cild: 1, Sayı: 10

Ekim 1977

İmtiyaz sahibi:

Kültür Bakanlığı adına

Prof. Dr. Emin Bilgiç

Yazı Kurulu:

Prof. Dr. Emin Bilgiç

Prof. Dr. Mehmet Altay Köymen

Yazı işlerini fiilen idare eden

Mes'ul Müdür:

Ahmet Yüzendağ

Teknik Müdür

ve

Yazı Kurulu Sekreteri:

Sadi Bayram

Teknik Sekreter:

Süleyman Yurdakul

İdare Yeri:

Ataç Sokak, No. 32, Kat: 2

Tel: 25 32 60 / 82 — 18 85 25

Yenişehir — ANKARA

Fiatı: 10 TL.

Dış Memleketlere: 1,5 \$

Abone: Yıllık 100 TL.

Dış Memleketlere: 15 \$

Gönderilen yazılar iade edilmez.

Yazılar, Yazı Kurulu Sekreteri

adına gönderilmelidir.

Dizgi ve Baskı

ONGUN KARDEŞLER MATBAACILIK SANAYİİ

TEL: 30 12 25 — 30 12 26 — ANKARA

KAPAK RESMİ:
Cumhuriyetin 54. Yıldönümü
münasebetiyle;

Geçit Resmi

İÇİNDEKİLER

SAYFA

Prof. Dr. Emin Bilgiç	
Cemiyette ve Gençlik'te Mes'uliyet Şuuru	2
Prof. Dr. Mehmet Altay Köymen	
Türk Kurtuluş Hareketinin İyi Bilinmeyen Bir Yanı	7
Prof. Dr. Mehmet Kaplan	
Eski Yazarlar Karşısında	11
Nâzım İrfan Tanrıkkulu	
Mâziden Sesler (Şiir)	12
Dr. Reha Oğuz Türkkan	
Eski Amerikan Medeniyetlerinde Gerçekten Türklük İzi Var mı?	13
Prof. Dr. Ali Nihad Tarlan	
Hz. Mevlânâ Celâleddin-i Rumi (Rubâî)	15
İsmet Binark	
Yabancı Gözü İle Eski Türk Fazilet ve Ahlâkı	16
Ayhan İnal	
Anlarınız (Şiir)	18
Nazik Erk	
Bu Gençlik Hangi Gençliktir?	19
Ziya Eper	
Fe'c'e Doğru (Şiir)	22
Dr. Yalçın İzbul	
Millî Kültür ve Tabii Dil	23
Prof. Dr. Bahaeddin Ögel	
Cici Han	25
Osman Attılâ	
Gülbaba Türbesinde	27
Dr. A. Vehbi Ecer	
Ebu Mansur El - Maturidi	28
Feyzi Halıcı	
Seyyid Battal Gâzi	33
Prof. Dr. Abdülkadir Karahan	
Devletoğlu Yusuf'un «Vikâye Tercümesi»	37
Erdoğan Tan	
Türk Tezhib San'atı	40
Orhan Cezmi Tunçer	
Selçuklu Yapılarında Kubbe	44
Lütfi Göker	
Hârizmî	48
Prof. Dr. Ali Nihad Tarlan	
Divan Edebiyatı (VIII)	55
Salim Koca	
Türk Karakterinin Sembollerinden Tuz - Ekmek	57
Coşkun Ertepinar	
İnsana Ağıt (Şiir)	61
Semih Sergen	
Tiyatro Sorunlarımız - Turneler (II)	62
Mahir Canova	
Oyun-Yazarlığı ve Oyun Türleri	64
Kenan Kıvrak	
Anonim Halk Edebiyatımızda Fındık	68
Nâil Tan	
Eskişehir ve Konya'daki Kültür Faaliyetleri	70
Sadi Bayram	
İslâmda Rasâdhaneler Simpozyumu	74
Kitaplar Arasında	79
(Batılılaşma Döneminde Türk Resim San'atı)	

BUGÜN TÜRKİYE'DE manevî bir istikrarsızlığın mevcudiyeti, içtimai bir doğum sancısı gibi kendini hissettirmektedir. Milli varlığımızın temeli olan ve onu teşkil eden manevî hayatımızın ve eserlerimizin bir bütün olarak kültürümüzde ihmal edildiği görülmektedir.

Bugün Türk ruhu, mefkûresi, dili, dini, sanatı, ahlâk ve an'aneleri, bir kelime ile bizi biz yapan, bizi ayakta tutan kıymet hükümlerimiz bir takım ideolojilerce ortadan kaldırılmağa çalışılmaktadır.

Millî fonksiyonundan uzaklaştırılıp, zengin ve köklü tarihinden koparılarak âvâre bir türedi haline getirilmiş bir genç kitle, ahlâk ve iman krizleri içerisinde çırpınmaktadır. Kendi kendinden kopmuş, tarihinin, dilinin, dininin, görenek ve geleneklerinin yabancısı ve hattâ düşmanı kesilmiş maneviyatsız, mukaddesat ve vatan bağlarından kopmuş bir gençlik (özgürlük) adını verdiği anarşiyi bir put, yıkıcı ve tahrip edici bir sadizm haline getirmiş bulunmaktadır. Gençliğin heyecanlarını, aktivitesini iyiye, güzale, doğruya, millî menfaatlere faydalı olana doğru nmeden kanalize edemedik?

Milletlerin gelecekları hakkında bir hükme varabilmek için gençliğin fikri yapısına ve yetiştirme tarzına bakmak kâfidir. Her milletin gençliği, o milletin fikir, ideoloji ve ruh yapısını temsil kadar, organik olarak da o milletin doğacak yarınlarının yükünü omuzlarında taşır. Milletlerin yarınları, gençliğin müspet davranışları ile aydınlanır veya menfi teşirleriyle kararır!..

Millî mefkûre ve mukaddesatımızla birlikte doğruluk, insanlık, tevazu, feragat, hayır ve iyilik duyguları da sarsılmakta; fazilet ve ahlâk duyguları ile aklın rehberliğinden uzaklaşmaktadır.

Bugün her sahada yapıcı, yaratıcı iş ve karakterler görmeyi arzularken, maalesef çok yerde yıkıcı, bozucu iş ve karakterlerin şahidi olmaktadır; karakterlerde gittikçe artan bir yozlaşma müşahade etmekteyiz.

Diğer taraftan fazilet ve ahlâk duygularındaki bu düşüş, manevî kısırlık ve buhran, bizi madde-nin ve geçici kaba zevklerin esiri haline getirmektedir.

Ahlâk, milletlerin geleceğinin en büyük teminatıdır. Manevî değer ve kıymet hükümlerine ters düşmüş ve ahlâktan yoksun milletlerin ayakta duramadığını, yıkılmağa ve tarih sahnesinden çekilmeğe mahkûm olduklarını yine tarih göstermiştir.

Ahlâk ise veraset ile değil, içtimai veraset demek olan terbiye ile geçer. Ahlâki realitenin taşıyıcısı fert değil, içtimai çevredir.

Bugün bizden çok uzaklarda kalmış bir ahlâk nizamının enkazı üzerindeyiz. Neslimiz kendi iradesinden, kendi varlığından şüpheli. Millî şahsiyetinden uzak!..

Bugün tamamen değilse bile, kısmen kaybetmiş olduğumuz o türlü manevî değerlerimiz, kıymet hükümlerimiz vardır ki, bütün bu değerlerin içtimai gelişme için taşıdığı büyük önemin hiçbir maddeci görüşle çürütülmesi mümkün değildir. Zira bu değerler, madde - mâna plânı ve hedefleri arasındaki dengeyi temine yardımcı olurken, sağlıklı bir ekonomik büyümenin de, sağlam içtimai temeller üzerinde yükseltilmesi imkânını sağlamış olan değerlerdir.

ESKİ TÜRK FAZİLET VE AHLÂKI

İsmet Binark

TÜRK'ÜN DİN VE MEZHEP FARKI GÖZETMEKSİZİN ÇEŞİTLİ DİN VE MİLLİYETTEKİ İNSANLARIN DA İSTİFADESİNE AÇMIŞ OLDUĞU HAYIR MÜESSESELERİ, BATILILARI ASIRLAR BOYUNCA HAYRETLER İÇİNDE BIRAKMIŞ VE HAYRAN ETMİŞTİR.

Bu yazımızda İmparatorluk devri Türkiye'sinin içtimai nizam ve ahlâki yüksekliğinden hayrete şayan tasvirlerle bahseden yabancılardan, esk Türk fazilet ve ahlâki hakkındaki görüş ve tesbitlerini, kendi eserlerinden özetlemeğe çalışacağız.

XVIII'inci asrın başlarından, XIX'uncu asrın sonlarına kadar, bu üç asırlık uzun devre içerisinde Avrupalı seyyahlar, Türk'ün yüksek fazilet ve ahlâkından bahsetmişler, bu konuda ciltler dolusu eserler yazmışlardır.

Ancak bu eserlerin gayesi sadece Türk hayatı hakkında bir tasvir çizmek de değildir. O çağların Avrupa'sında beğenil-

meyen birçok noktaları düzeltmek maksadıyla seyahat eserleri yazmak ve yabancı ülkelerden örnekler vermek âdeti vardı. Bu eserlerdeki müşahedeler, görüşler şimdiye kadar bilinenlere bir yenilik getirmemektedir. Bununla beraber, Devletimizin en kudretli devirlerinde, Avrupalı'nın bize nasıl bir gözle baktığını ortaya koymaları bakımından, üzerinde durulmağa değerdirler. Esasen burada üzerinde durulmağa değer olan husus, bu eserlerde ifade edilen fazilet ve ahlâk seviyesine, bugün o ölçüde sahip olup olmadığımızdır!...

Türklüğü dört bin yıldan beri üstün bir millet olarak yaşatan, millî kültürü ve onun başlıca unsurları olan; dili, dini, sanatı, Türk İslâm ahlâk ve terbiyesi değil midir?

**

Milâdi XII'inci asırda yaşamış olan Antakya Patriği Süryâni Mikâil (Michel le Syrien) Vakâyinâmesinde, eski Türk fazilet ve ahlâkı ile ilgili olarak şunları yazar: «Türklerin meziyetleri vardır. Sahtekârlık, yalan bilmezler ve doğruluktan ayrılmazlar»¹.

III'üncü Ahmed devrinde Türkiye'ye iltica ederek Osmanlı Devleti hizmetine girmiş olan Fransız Generali Comte de Bonneval, Türk fazilet ve ahlâkı konusundaki tesbitlerini şöyle ortaya koyar: «Haksızlık, dolandırıcılık, tekelcilik, hırsızlık ve benzeri suçlar Türkler arasında adetâ bilinmeyen suçlardır»².

Du Loir, Osmanlı ülkesindeki asayiş ve emniyet konusunda şunları kaydeder: «Bu ülkede hemen hemen hiçbir cinayet hâdisesi duyulmaz»³.

Tarihte Türk düşmanı olarak tanınan Fransız Guer bile, İmparatorluk devri Türkiye'sindeki emniyet ve asayiş ile ilgili olarak ve tam bir samimiyetle şunları söylemiştir: «İstanbul'da ve Osmanlı İmparatorluğu'nun bü-

tün şehirlerinde görülen emniyet ve asayiş, hiçbir tereddüde imkân vermiyecek şekilde ortaya koymaktadır ki, Türkler görülmemiş bir şekilde ve son derece medenîdirler ve uzun süre itham edildikleri, suçlandıkları, barbarlıkla hiçbir olâkalari yoktur»⁴.

Baltacı Mehmet Paşa'nın Prut Seferi sırasında bir süre Osmanlı Ordusunda da bulunmuş olan seyyah A. de la Motraye, iki ciltlik büyük seyahatnamesinin 1727'de yayınlanan La Haye baskısının birinci cildinde, «İstanbul'da hırsızlık son derece nâdirattandır. Türkiye'de yankesicinin ne olduğu bilinmemektedir.»⁵ diye yazar.

XVIII'inci asırda İngiltere'nin İstanbul Sefirliğinde bulunmuş olan Sir James Porter, Fransızcaya çevrilmiş eserinde bu konuda şunları söyler: «Türkiye'de yol kesme, ev soyma, dolandırıcılık ve yankesicilik adetâ bilinmez... İstanbul'da huzur ve emniyet içinde yaşamak mümkündür»⁶.

İstanbul'da bir kaç yıl kalmış olan Jean Henri Abdolonyme Ubucini, «İstanbul'da esnaf, herkesce bilinen namaz vakitlerinde dükkânlarının kapılarını açık bıraktıkları, geceleri evlerin kapıları kilitlemediği halde hırsızlık hâdisesi olmaz.»⁷ diye yazar.

Şimdi değil geceleri, gündüzleri bile emniyette olabilmek için kapıları kilitletiğimizi, bununla da yetinmeyerek kapıları arkadan sürgülediğimizi düşünürsek, nereden hangi noktaya geldiğimiz bütün acılığı ile ortaya çıkar.

İngiliz Charles Mac - Farlane, Türk ahlâk ve fazileti hakkındaki eserinde şunları yazmıştır: «Türklerin hırsızlığa meyli olmadığını başka bir münasebetle kaydetmiştim. Türklerin kendilerine gösterilen itimat ve güvene hiçbir şekilde ihanet ettikleri görülmemiştir»⁸.

İstanbul'da uzun yıllar kalmış olan A. Brayer adlı bir Fransız doktor, Türklerin birbirlerine olan tavır ve davranışları konusundaki görüşlerini şöyle ifade etmiştir: «Hangi tabakadan olursa olsun bir Müslüman - Türkün, diğer bir Müslüman - Türke hiddetle baktığı nâdir görülür; fakat küfrettiği, kötü söz söylediği, yakasına yapıştığı, kavga ettiği ve dövdüğü hiç görülmez»⁹.

Fransız Guer bu konuda, «Türkler birbirlerine karşı büyük bir nezaket ve muhabbet gösterirler»¹⁰, «Türkler fazileti severler, fenaliktan nefret ederler... Hemcinslerini severler ve gerektiğinde yardımlarına koşarlar,

- 1) Michel le Syrien : Chronique Universelle. Fransızcaya tercüme eden : J. - B. Chabot. Paris, 1905, 3. C., s. 152. (Süryâni Mikâil Vakâyinâmesi'nin tam olmayan Türkçe tercümesi için, Türklük dergisinin Mayıs - Haziran, Ağustos - Eylül ve Aralık 1939 ile, Ocak 1940 tarihli sayılarına bakılmalıdır.)
- 2) Comte de Bonneval : Anecdotes vénitiennes et turque ou nouveaux mémoires du Comte de Bonneval. Francfort, 1740, 1. C., s. 215.
- 3) Du Loir : Les voyages du sieur Du Loir. Paris, 1654, s. 187.
- 4) Guer : Moeurs et usages des Turcs. Paris, 1747, 2. C., s. 188.
- 5) A. de la Motraye : Voyages en Europe, Asie et Afrique. La Haye, 1727, 1. C., s. 258.
- 6) Sir James Porter : Observations sur la religion, les loix, le gouvernement et les moeurs des Turcs. London, 1769, 2. C., s. 53.
- 7) J. H. A. Ubucini : La Turquie actuelle. Paris, 1855, s. 330. (Türkçe tercümesi için bk. : 1855'de Türkiye. 2. C. Tercüme: Ayla Düz. İstanbul, 1977, Tercüman 1001 Temel Eser: 93, 99).
- 8) Charles Mac - Farlane : Constantinople et la Turquie. Paris, 1829, s. 176.
- 9) A. Brayer : Neuf années à Constantinople. Paris, 1836, 1. C., s. 196.
- 10) Guer : a.g.e., 1746, 1. C., s. 392.

ANLARIZ

İçten ağlarız
Coşar çağlarız.
Gelin denize
Yaklaşın bize;
Hâlden anlarız.

Çektik cefâyı
Gördük vefâyı.
Düşman çatlatan
Dostu ağlatan
Gülden anlarız.

Ayakta çarık
Yolumuz doruk.
İnsan yitiren
Dosta götüren
Yoldan anlarız.

Çıkıp sabaha
Vardık Allah'a,
Yürük otağı
Derviş yatağı
Çuldan anlarız.

Bağrımız yanık
Pirimiz tanık.
Özde oluşan
Gözde konuşan
Dilden anlarız.

Ayhan İnal

haksız kazançtan, vurgunculuktan tiksiniyor»¹¹, demektedir.

Daha önce adı geçen Charles Mac - Farlane; Türklerin edepi tavır, davranış ve ifadeleri ile ilgili olarak şunları söylemektedir: «Bu milletin öylesine güzel ve tatlı bir konuşma tarzı, üslubu vardır ki, bütün milletlere örnek olabilir»¹².

XVIII'inci asırda İsveç'in İstanbul Sefiri olan ve Osmanlı müesseseleri ile teşkilâtı hakkında yazdığı yedi ciltlik eseri ile tanınan Mouradgea d'Ohsson, «Osmanlı Türkleri, diğer faziletleri kadar dürüstlük ve doğruluk gibi Kur'an'ın en kuvvetli hükümlerine dayanan meziyetleri itibarıyla de şâyânı takdirdirler. İçtimai nizâmın Osmanlılar arasında kurduğu münasebetlerin hepsine temiz yüreklilikle, iyi niyetin hâkim olduğu anlaşılmaktadır»¹³.

Türk aile müessesesinin ahlâki temizlik ve sağlamlığı, Avrupalıların eserlerinde daima baş köşeyi işgal etmiştir.

Daha önce kendisine ve eserine atıfda bulunduğumuz Ubucini, bu konuda şunları yazar: «Ailenin devamlılığını sağlayan ad mıdır? Yoksa aileye bağlılık mı? Şunu kabul etmek gerekir. Türklerdeki aileye bağlılık başka bir millette daha görülemez. Osmanlı doğduğu yerde yaşar, evlenir ve ölür. Tabiiyet yakınlığı bizden fazladır. Yaşayışının sadeliği, ihtirassızlığı ve aile dışında hayatı ve eğlencesi olmayışı ailenin kurtarıcısıdır»¹⁴.

İngiliz Th. Thornton, «Türk'ün ahlâki seciyesi, çocukluğunda iyilik telkinatı olarak değil, muhitinde fenalık görmeyerek teşekkül eder.»¹⁵ ve «Türkler arasında içtimai ve ailevi bağlar ve faziletler, ilk peygamberler devrine lâyık nazikâne görgü kaidelerine uygun bir tahsil seviyesi ile birleşir. Namuslu olmak Türk'ün başta gelen vasfıdır.»¹⁶ diye yazar. Aynı yazar, «Türkler doğruluğu faziletin temeli sayarlar.»¹⁷ şeklinde görüşünü tamamlar.

Du Loir, Türk'ün siyasi ve medeni hayatı hakkında «Hiç şüphesiz ki, ahlâk bakımından Türk, siyaseti ve medeni hayatı ile bütün cihana örnek olabilecek vaziyettedir.»¹⁸ der.

Comte de Marsigli, Türk'ün vekar ve ağırbaşlılığı ile ilgili olarak şunları yazar: «Osmanlı Türkleri'nin milli seciyesini teşkil eden vekarın, ağırbaşlılığın tasviri kolay değildir»¹⁹.

Çocukların yetiştirilmesi ve terbiyesi ile ilgili olarak daha önce eserine atıf yapılan A. Brayer, «Türk çocukları arasında itişip kakışma ve hele küfürleşme, tokat ve yumfuqlaşma hiç görülmez. Bunlar İslâm terbiyesi ile yetiştirilmiş oldukları için, o kadar sâkin bir şekilde eğlenirler ki, sesleri bile güç duyulur.»²⁰ diye yazar.

Fransız Guer'de bu konuda şunları söyler: «Türkler'in ana ve babalarına besedikleri hürmet bilhassa şâyânı takdirdir. İstanbul'da tabiatın yüzünü kırtacaktır derecede çığırından çıkmış pek az evlât görülür»²¹.

Du Loir, aynı eserinde «Türkler yaradılıştan iyidirler. Son derece samimi ve mütevazî insanlardır. En belli vasıfları sadelik, doğruluk ve samimiyet ile benzeri görülmemiş bir açık yürekliliktir.»²² der.

Eseri dilimize de tercüme edilmiş olan İtalyan yazarı Edmondo de Amicis, Türk fazilet ve ahlâkından şöyle bahsetmektedir: «Türk'ün şefkât ve insanlık duygularını inkâr etmek mümkün değildir. Türk'ün ruh asaletini gösteren diğer hisler, yani en küçük iyiliklere karşı besedikleri minnet ve şükran duygusu, ölmüşlere karşı duyulan tâzim an'anesi, büyük bir misafirperverlik âdeti ve hayvanlara sevgi itiyadı gibi faziletlerin de inkârı mümkün değildir»²³.

Türk'ün din ve mezhep farkı gözetmeksizin çeşitli din ve milliyetteki insanların da istifadesine açılmış olduğu hayır müesseseleri, batılıları asırlar boyunca

11) Guer : a.g.e., s. 352.

12) Charles Mac - Farlane : a.g.e., s. 81.

13) Mouradgea d'Ohsson : Tableau général de l'Empire Ottoman, Paris, 1791, 4. C., s. 311.

14) J. H. A. Ubucini : 1855'de Türkiye. Tercüme : Ayla Düz. İstanbul, 1977, 2. C., s. 54.

15) Th. Thornton : Etat actuel de la Turquie. Paris, 1812, 2. C., s. 228.

16) Th. Thornton : a.g.e., s. 323 - 324.

17) Th. Thornton : a.g.e., s. 305.

18) Du Loir : a.g.e., s. 193.

19) Comte de Marsigli : L'état militaire de l'Empire Ottoman, ses progres et sa décadence. La Haye, 1732, 1. C., s. 402.

20) A. Brayer : a.g.e., s. 224.

21) Guer : a.g.e., s. 374.

22) Du Loir : a.g.e., s. 166.

23) Edmondo de Amicis : Constantinople, Paris, 1883, s. 428.

hayretler içinde bırakmış ve hayran etmiştir.

Comte de Bonneval, Türk hayrâtını şöyle anlatır: «Hiçbir İstisnâsı olmamak, şartıyla bütün Türkler hayır severler; ne din farkına, ne de ihtiyaç sahiplerinin geçmiş fiil ve hareketlerine bakmaksızın bütün muhtaçlara yardım ederler.. İşte bundan dolayı Türk hayrât ve hasenâtından hiçbir kimse mahrum edilmez»²⁴.

Birkaç defa Türkiye'ye gelen, Türkiye ve Türkler'e karşı çok büyük bir manevî yakınlığı olan ünlü Fransız yazarı Claude Farrère de, Türk fazilet ve ahlâkı hakkında şunları yazmıştır: «O Türk, namusludur, vefakârdır, dürüsttür; katı bir görünüşü vardır belki. Ama zayıflara ve iyilere karşı inanılmayacak kadar yumuşaktır»²⁵.

Türk'ün iyillğini, sonsuz merhamet hissini, yüksek fazilet ve ahlâkını batılilar asırlar boyu teslim ve itiraf etmişlerdir. Türk'ün dünyada bir eşi bulunmayan yüksek fazilet ve ahlâkı, asırlarca Avrupalının dilinde söylenegelmiştir.

Görülüyor ki, her müessesesi ile dörtbaşı mamur, zengin ve köklü bir ahlâki geçmişe sahibiz. Yeter ki bugün, mazi mayası olan kültür mirasımıza, millî mefkûremize bağlanıp, millî şahsiyeti korumak ve canlandırmak mümkün olabilsin!...

Asıl dâva, geleceğimizin teminatı olan, yarının Türkiye'sinde aksiyon adamları olarak vazife yüklenecek gençliği, kendi kendine karşı mesuliyet duyacak bir sevgi, fazilet, ahlâk ve iman âbidesi halinde yetiştirmektir. Bu kurtuluşun, devamın ve geleceğimizin teminatı olacaktır.

24) Comte de Bonneval : a.g.e., s. 213.

25) Claude Farrère : Türkler'in Mânevî Gücü. Türkçe'ye tercüme: Orhan Bahaeddin. İstanbul, s. 22. Tercüman 1001 Temel Eser: 10.

BU GENÇLİK HANGİ GENÇLİKTİR

Nazik Erik

**CUMHURİYET
GENÇLERE, ÜLKE DE
GENÇLİĞE EMÂNET
EDİLDİĞİNE GÖRE,
MEMLEKETİ, MİLLETİ,
MİLLÎ'Yİ YARIN
BUNLAR
KURTARACAK...
ÇÜNKÜ GELENEK
VE GÖRENEĞE
SÂHİP, ASIRLARIN
GETİRDİĞİ MİLLÎ
HAYÂTİ YAŞAYAN
VE YAŞATAN BİR
KESİMDEN
GELİYORLAR.**

Bugün, memleketin yarını üzerinde söz sâhibi olması istenen, beklenen, ümid edilen bir gençlik var mıdır .. Düşünülen bu büyük soruya muhâtap olduğum zamanlar hep izâhına çalıştım. Kendimce şekillendirmeye gayret ettiğim bir tablo vardı. Muttalî olanlar teşvik ettiler: «Ya z!..» dediler. Yazdım... Kazâya uğradı. «Yok, olmaz.. Aman bir daha...» dediler. Yine kalemi ele aldım... Yine kayboldu. Demek ki, ortaya konması istenmiyordu. Belki de eksikti. İdris Küçük Ömer'in «Düzenin Yabancılaşması - Batılaşma» adlı kitabını görünce bu tereddüde düştüm. Belki de sebeplere inmek gerekirdi.